05/10/2019

Πανηγυρικός Εσπερινός της Οσίας Μεθοδίας της εν Κιμώλω στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε χθες το απόγευμα στον εσπερινό και κήρυξε το θείο λόγο στην Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Ναούσης επί τη εορτή της Οσίας Μεθοδίας της εν Κιμώλω.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στην Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής Γερόντισσα Μεθοδία για την ονομαστική της εορτή.

Για τις φωτογραφίες πατήστε εδώ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Τῆς Κιμώλου τόν γόνον ... τιμή-σωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοί, ὁσίαν Μεθοδίαν τήν σεπτήν, τάς τοῦ βίου αὐτῆς πράξεις θεοφιλῶς μι-μού-μενοι».

Μία μεγάλη ὁσία τιμᾶ αὔριο ἡ Ἐκ-κλησία μας καί ἰδιαιτέρως ἡ Ἱερά αὐτή Μονή, καθώς ἡ Γερό-ντισσά μας φέρει τό ὄνομά της, καί ὁ ἱερός ὑμνογράφος μᾶς θυμίζει μία ἀλήθεια τήν ὁποία πολύ συχνά ξε-χνοῦμε. Μᾶς θυμίζει ποιά εἶναι ἡ ἀληθινή τιμή τῶν ἁγίων, ποιό εἶ-ναι τό πραγματικό περιεχόμενο καί τό οὐσιαστικό νόημα τῆς τιμῆς τους.

Ἡ τιμή τῶν ἁγίων καί τῶν ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι ἁπλῶς τό νά πη-γαίνουμε στήν πα-νή-γυρή τους, νά ἀσπαζόμεθα τήν ἱερή εἰκόνα τους ἤ τά τίμια λεί-ψανά τους, ἤ ἔστω καί νά μελε-τοῦ-με τόν βίο τους. Ὅλα αὐτά εἶ-ναι καλά καί θά πρέπει νά τά κά-νουμε, γιατί μᾶς βοηθοῦν νά ἐπι-τύ-χουμε τήν οὐσιαστική τιμή τους, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μίμηση τῶν θεοφιλῶν τους πράξεων, ὅπως λέ-γει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ἀκο-λου-θώντας τή διδασκαλία τῶν πα-τέ-ρων τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἡ μίμηση τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων.

Οἱ ἅγιοι, εἴτε εἶναι μάρτυρες εἴτε εἶναι ἱεράρχες εἴτε εἶναι ὅσιοι, δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τή δική μας τιμή, διότι τιμῶνται καί δοξάζο-νται ἀπό τόν Θεό, χαίρονται καί εὐφραίνονται προγευόμενοι τήν ἀτελεύτητη μακαριότητα τῆς βα-σιλ-είας τῶν οὐρανῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀνώτερη καί ὑπέρτερη κάθε ἀνθρώπινης τιμῆς καί κάθε ἀν-θρώ-πινης προσφορᾶς.

Αὐτό βέβαια δέν σημαίνει ὅτι δέν χαίρονται, ὅταν βλέπουν τόν σε-βα-σμό καί τήν τιμή πού τούς προσ-φέρουμε ἐμεῖς. Δέν χαίρονται ὅμως «ἐγωιστικά», ὅπως θά χαιρό-μα-σταν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά χαίρονται για-τί αἰσθάνονται ὅτι τιμώντας τους ἐκφράζουμε τήν πίστη καί τήν ἀγ-πη μας στόν Θεό, δείχνουμε ὅτι μᾶς ἑλκύει ἡ ἀρετή καί ἡ ἁγιό-τητα, τήν ὁποία κατέκτησαν οἱ ἅγιοι καί οἱ ὅσιοι μέ τόν ἀγώνα καί τήν προ-σπά-θειά τους, καί γι᾽ αὐτό εἶναι περισσότερο πρόθυμοι νά μᾶς βοη-θή-σουν καί ἐμᾶς νά ἐπιτύχουμε αὐτό τό ὁποῖο καί οἱ ἴδιοι ἐπέτυ-χαν, δηλαδή τήν ἁγιότητα. Καί χαίρονται ἀκόμη περισσότε-ρο, ὅταν μᾶς βλέπουν νά ἀκολου-θοῦμε τά βήματά τους καί νά ἀγω-νι-ζόμαστε νά μιμηθοῦμε τή δική τους ζωή.

Γι᾽ αὐτό ἡ Ἐκκλησία μας προ-βάλ-λει καί τιμᾶ τούς ἁγίους. Διότι ἡ ζωή τους ἀποτελεῖ ζωντανή διδα-σκαλία καί παρότρυνση γιά μᾶς. Γι᾽ αὐτό καί ἄν θέλουμε νά τιμοῦ-με πραγματικά τούς ἁγίους, δέν θά πρέπει νά περιοριζόμαστε στά ἐξω--τερικά στοιχεῖα τῆς τιμῆς τους, ἀλλά νά προχωροῦμε καί στή μίμηση τῶν ἁγίων μας. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος μᾶς τό λέει· τιμή μάρτυρος, μίμηση αὐτοῦ.

Ἴσως βέβαια κάποιος νά πεῖ ὅτι ἐμεῖς δέν μποροῦμε νά μιμηθοῦμε τή ζωή τῆς ὁσίας Μεθοδίας τῆς ἐν Κιμώλῳ τήν ὁποία ἑορτάζουμε ἰδιαιτέρως ἐδῶ στό

μοναστήρι μας, μιᾶς ὁσίας ἡ ὁποία ἔζησε μία ζωή σκλη-ρή, ἀσκητική, ἔζησε ἔγκλειστη καί στερούμενη ἀπό κάθε κοσμική ἀπό-λαυση καί χαρά.

Ὁ Θεός ὅμως, καί τό λέμε αὐτό πάντοτε, δέν ζητᾶ ἀπό ὅλους μας νά ἐγκατελείψουμε τόν κόσμο καί νά γίνουμε ἀσκητές. Ζητᾶ νά ἐφαρ-μόζουμε τόν νόμο του καί νά ἀγωνιζόμαστε γιά τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ὅπως ἔκαναν καί ἐκεῖνοι. Καί ἄν μελετήσουμε τή ζωή τῆς ὁσίας Μεθοδίας, τότε θά δοῦμε ὅτι τά βα-σικά στοιχεῖα τῆς ζωῆς της, μποροῦμε νά τά μιμηθοῦμε καί ἐμεῖς. Ποιά ἦταν αὐτά;

Ἦταν πρωτίστως ἡ προσευχή, ἡ διαρκής καί ἀδιάλειπτη προσευχή, αὐτή πού ζητᾶ ὁ Θεός ἀπό ὅλους μας ἀνεξαιρέτως, καί μᾶς συστή-νει καί ὁ πρωτοκο-ρυφαῖος ἀπό-στο-λος Παῦλος προτρέποντάς μας: «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε».

Δέν ἔχει σημασία ἐάν ζοῦμε μέσα στόν κόσμο καί ἐάν ἐργαζόμεθα· μποροῦμε νά προσευχόμεθα, ἐάν ἔχουμε τόν νοῦ μας στραμμένο στόν Θεό, ἐάν ἡ ψυχή μας συνη-θίσει νά ἐλκύεται ἀπό τόν Θεό καί τήν ἐπικοινωνία μαζί του, ἐάν ἔχει μάθει νά ἀναθέτει τά πάντα μέ ἐμπι-στοσύνη στήν ἀγάπη του.

Δεύτερο στοιχεῖο τῆς ζωῆς τῆς ὁσίας Μεθοδίας ἦταν ἡ μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ποιός ἀπό μᾶς δέν μπορεῖ νά τό κάνει, εἴτε μελε-τώντας τήν Ἁγία Γραφή καί τούς βίους τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας εἴτε ἀκούοντας ὁμιλίες πνευ-μα-τικές; Ἔτσι ὄχι μόνο θά γνωρί-ζουμε τί πρέπει νά κάνουμε στή ζωή μας καί θά καθοδηγούμεθα ἀπό ὅσα μελετοῦμε, ἀλλά ἐπιπλέ-ον θά ἔχουμε καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή μας ἡ ὁποία, σύμ-φωνα μέ τούς Πατέρες τῆς Ἐκ-κλησίας μας, ἐνεργεῖ διά τοῦ λόγου του.

Τρίτο στοιχεῖο εἶναι ἡ ἀγάπη πρός τούς συνανθρώπους της, αὐ-τή ἡ μεγάλη ἐντολή βάσει τῆς ὁποίας θά κριθοῦμε ὅλοι κατά τήν ἡμέρα τῆς φοβερᾶς κρίσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ὁσία Μεθοδία εἶχε τόσο πολλή ἀγάπη γιά τούς ἀδελ-φούς της, ὥστε ἐνῶ ἦταν ἔγκλει-στη καί ζοῦσε ἀποκλειστικά ἀπό αὐτά πού τῆς ἔφερναν κάποιοι εὐ-σεβεῖς γνωστοί της, ἐκείνη δέν κρατοῦσε σχεδόν τίποτε γιά τόν ἑαυτό της ἀλλά τά μοίραζε σέ ὅποι-ους εἶχαν ἀνάγκη, καί ἀκόμη μεριμνοῦσε γιά τά προβλήματα καί τίς ἀσθένειες πού τούς ἀπα-σχο-λοῦσαν καί προσπαθοῦσε νά τούς βοηθήσει.

Αὐτά τά τρία στοιχεῖα τῆς ζωῆς τῆς ὁσίας Μεθοδίας, πού μποροῦμε ὅλοι μας νά τά μι-μη-θοῦμε, σέ ὅποια ἡλικία καί κα-τά-σταση καί ἄν βρι-σκόμαστε, ἄς προσπαθήσουμε νά τά ἐφαρμόσουμε καί ἐμεῖς στή ζωή μας, ὥστε καί νά τήν τιμοῦμε πραγ-ματικά ἀλλά καί νά ἔχουμε τή χάρη καί τίς πρεσβεῖ-ες της πάντοτε στή ζωή μας.

Ἀπόψε ὅμως ἐμεῖς ἤρθαμε ἐδῶ ἀφενός γιά νά τιμήσουμε τήν ἁγία Μεθοδία, νά προσκυνήσουμε τό χαριτόβρυτο λείψανό της καί τήν εἰκόνα, ἀλλά ἀφετέρου

ἤρθαμε νά τιμήσουμε καί τή Γερόντισσά μας, ἡ ὁποία τόσα χρόνια, 25 περίπου χρόνια ἐδῶ καί πόσα ἄλλα στό μοναστήρι στήν Πορταριά, ἀγωνίζεται. Καί ἀγωνίζεται σύμφωνα μέ αὐτά τά τρία στοιχεῖα πού εἶπα τῆς ὁσίας Μεθοδίας: καί μέ τήν προσευχή καί μέ τή μελέτη ἀλλά καί μέ τήν ἀγάπη πρός τόν συνάνθρωπο.

Ὅλοι σας τό γνωρίζετε. Ἔρχεσθε ἐδῶ, καί ἕνα λόγο νά σᾶς πεῖ καί μία εὐχή νά σᾶς δώσει, εἶναι αὐτά τά ὁποῖα στηρίζουν ἐμᾶς πού εἴμεθα στόν κόσμο, πού ἐργαζόμεθα στόν κόσμο. Γιατί ξέρουμε ὅτι οἱ μοναχοί καί οἱ μοναχές ἔχουν ὡς ἔργο τῆς ζωῆς τους πρωτίστως τήν προσευχή ἀλλά καί τήν ἀγάπη, τήν ἀγάπη πρός τόν Θεό καί πρός τόν ἄνθρωπο, διότι αὐτά πηγαίνουν μαζί. Καί οἱ μοναχοί ἰδιαιτέρως, ἄν ἔγιναν μοναχοί, ἄν ἐνεδύθησαν τό ράσο καί τό σχῆμα, τό ἔκαναν γιατί; γιατί ἀγάπησαν πρωτίστως τόν Θεό. Καί βέβαια δέν μπορεῖς νά ἀγαπᾶς τόν Θεό, ὅπως λέει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεόλόγος, καί νά μήν ἀγαπᾶς τόν ἄνθρωπο, πού εἶναι ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ.

Ἔτσι, λοιπόν, ἡ Γερόντισσα μαζί μέ τίς ἀδελφές, ἀπό ἀγάπη γιά τόν Θεό, ἄφησαν ὄχι μόνο τά σπίτια τους, ἡ Γερόντισσα καί ἡ ἀδελφή Θεολογία ἄφησαν καί τή μετάνοιά τους, ἐκεῖ πού ἔγιναν μοναχές, καί ἦρθαν ἐδῶ μέ πολλή ἀγάπη καί ἀνέστησαν αὐτό τό μοναστήρι καί πνευματικά ἀλλά καί κτιριακά. Ὅλοι μας ξέρουμε πῶς ἦταν καί πῶς εἶναι αὐτό τό μοναστήρι. Καί ὅλα αὐτά ὀφείλονται στήν ἀγάπη τους πρός τόν Θεό καί πρός τόν ἄνθρωπο. Δέν τά κάνουν γιά τόν ἑαυτό τους. Θά φύγουν, ὅπως θά φύγουμε καί ὅλοι μας, ἀλλά αὐτά θά μείνουν. Εἶναι ἡ προίκα, ὅπως λέγω, τῆς Ἐκκλησίας, γιατί θά ἔρθουν καί ἄλλες ψυχές νά ἀσκηθοῦν ἐδῶ, θά ἤρθουν καί ἄλλες ψυχές νά προσκυνήσουν ἐδῶ καί νά ὠφεληθοῦν πνευματικά.

Ἔτσι, ἐπιτρέψτε μου, Γερόντισσα, ἐκ μέρους ὅλων, νά σᾶς εὐχηθῶ, ὁ Θεός νά σᾶς δίνει δύναμη νά συνεχίζετε αὐτό τό πνευματικό ἔργο, τό ἔργο πού κληρονομήσατε ἀπό τήν ὁσία, τήν ὁποία τιμᾶτε καί φέρετε τό ὄνομά της, καί νά στηρίζετε τίς ψυχές, ἀντλώντας τή δύναμη ἀπό τόν Θεό καί ἀπό τήν προσευχή σας. Νά εἶναι τά ἔτη σας πολλά καί εὐλογημένα!